

For der skal en bedre tværfaglig indsats til. Jeg tror, vi alle kender eksemplerne på, at kommunikationen mellem behandlingssystemet og socialforvaltningen ikke har været god nok. Er der problemer i familien i forbindelse med f.eks. en indlæggelse på grund af sygdom eller et misbrug, så skal det selvfølgelig undersøges, om der er børn. Det skal gøres på en måde, så familien ikke føler sig løbet over ende af de offentlige myndigheder. Der skal på en naturlig måde spørges ind til, om der er børn i familien, og hvordan der bliver taget hånd om disse børn.

Samtidig skal vi dog huske på, at er der ikke problemer, så skal man passe på ikke at klientgøre familien. Der skal tages hensyn til, hvordan man håndterer situationen i den enkelte familie. Der er meget stor forskel ikke bare på, hvordan familierne er udrustet, men også om der er nogle i omgangskredsen, som kan tage sig af børnene. Der er også utrolig stor forskel på, hvor stærke de børn er, og hvilke tilbud de så skal have. De individuelle hensyn skal der nødvendigvis tages.

Når det er sagt, så vil jeg sige, at det ikke ændrer på vigtigheden af at have de nødvendige foranstaltninger, og det er også derfor, at vi fra konservativ side glæder os meget til at se udviklingen med børnehuse i nærområderne, hvor der altså er mulighed for, at f.eks. de børn, som vi taler om her, i en måneds tid, mens mor eller far er indlagt, kan få noget aflastning eller komme et andet sted hen.

Der skal heller ikke herske nogen tvivl om, at vi fra konservativ side er enige i, at der er nogle vigtige problemer på det her område.

Samtidig må jeg beklage at sige, at vi ikke kan støtte forslaget. Det er simpelt hen af to årsager:

For det første vil vi meget gerne udvikle det, der kommer til at foregå nu med satspuljen over de næste 3 år, og bruge de erfaringer til at lave lovgivning på baggrund af den viden, som måtte komme herfra.

For det andet er vi ikke sikre på, at terapeutisk støtte nødvendigvis er den bedste vej at gå. Det vil det være for nogle børn. Men vi har lidt problemer med forslaget, fordi der i så høj grad er fokus på netop denne ene metode. Derfor ønsker vi i stedet at se resultaterne af de tiltag, regeringen har taget på social- og sundhedsområdet, og så overveje vores videre handlinger på den baggrund.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken med hr. Villy Søvnald.

Villy Søvnald (SF):

Det er jo en vigtig diskussion og et vigtigt forslag, vi behandler, nemlig: Hvordan hjælper vi bedst nogle af de mest udsatte børn, vi overhovedet har? Jeg synes altid, at et forslag, der er målrettet nogle af de mest udsatte, vi har i vores samfund, fortjener en ordentlig og grundig behandling.

Man kan vel sige, at nogle børn er udsat for en ophobning af dårlige livsvilkår, der summer sig op til, at livet bliver så besværligt, at der skal ske mirakler, hvis barnet på trods af det klarer den. Det er der børn der gør. Men jeg synes, vi bør være meget optaget af, hvordan vi finder nogle veje, der sikrer de mest udsatte børn de bedste chancer i livet. Det har jo i ordets egentlige forstand at gøre med diskussionen om den negative sociale arv, hvor jeg synes, det er påfaldende, at regeringen er mere optaget af de brede ting end af de mere præcise ting, og jeg synes, at forslagsstillerne fortjener ros for at være meget præcis med hensyn til, hvad man kan gøre i forhold til de udsatte børn.

Kl. 14.50

Forslaget indeholder flere elementer.

Det ene er et landsdækkende tilbud om terapeutisk støtte til børn af sindslidende og børn af misbrugere. Under udvalgsbehandlingen vil det jo være spændende at få belyst, om det rosenrøde billede, som jeg synes ordførerne tegnede af at det alt sammen er på vej, også udtrykkes i det virkelige liv. Jeg tror desværre ikke på det.

Men jeg forstod på Venstres ordfører, at han havde et andet slogan, nemlig: Vent og se med V og C. Vi skulle altså bare afvente tiden og undersøge, om det gik godt nok, og så skulle det klarlægges på et eller andet tidspunkt.

Jeg er ikke sikker på, at de børn, der sidder i en situation, som er svær, helt har forståelse for Venstres tålmodighed i denne sag. Jeg tror, de synes, at deres liv bliver afgjort her og nu, og jeg tror, de takker for ethvert tilbud, der hjælper i forhold til dét.

Det andet element er at etablere børnevenlige faciliteter på alle landets behandlingscentre og afdelinger. Det er et oplagt, klogt forslag, nemlig at sikre, at der er nogle steder, hvor børn, som er i en meget ubehagelig situation, føler, at forholdene er tilrettelagt sådan, at de er behagelige for dem.